

[Kofod-Svendsen]

sin betænkning. Betænkningen er et særdeles nyttigt supplement til betænkningen fra det såkaldte Ole Bang-udvalg, hvor den statslige støtte til private kapitaloverførsler til u-landene jo ikke blev behandlet særlig indgående.

Jeg er meget enig i en af udvalgets hovedbetragtninger på side 10, nemlig at der kan opnås større og mere virkningsfulde ressourceroverførsler, dersom de to former for kapitaloverførsler, den statslige udviklingsbistand og de private kapitaloverførsler, supplerer og støtter hinanden. Det har altid været kristeligt folkepartis opfattelse, at dansk erhvervsliv har en naturlig rolle at spille i udviklings-samarbejdet, ikke som en konkurrent til, endside erstatning for den statslige udviklingsbistand, men netop i et frugtbart samspil med sidstnævnte.

Den arbejdsdeling, der nødvendigvis må være mellem de to former for udviklingssamarbejde, bør ikke udelukke et nært samarbejde, hvor det både kan gavne dansk erhvervsliv og samtidig tilgodese de grundlæggende hensyn i den statslige udviklingsbistand.

Jeg er derfor også meget tilfreds med, at udvalget lægger op til en større fleksibilitet i de statslige støtteordninger. Jeg synes, udvalget argumenterer overbevisende for, at en sådan større fleksibilitet udmærket kan forenes med grundprincipperne i den statslige udviklingsbistand. Det bedre samspil mellem den statslige u-landsbistand og vort erhvervsliv, som udvalget lægger op til med sine mange konstruktive forslag, finder jeg både naturligt og perspektivrigt.

Jeg skal ikke komme meget ind på enkeltforslag, idet udenrigsministeren allerede har kommenteret de væsentligste. Jeg vil dog gerne nævne en enkelt synsvinkel vedrørende IFUs virksomhed.

Betænkningen nævner IFUs samarbejde med tilsvarende europæiske og nordiske institutioner, hvor samarbejdet fortrinsvis drejer sig om udveksling af erfaringer med udviklingslandenes investeringsklima o.lign., betænkningens side 85 og 86. Samtidig anføres følgende:

»IFU har helt siden starten medvirket i projektvirksomheder med deltagelse af internationale udviklingsbanker eller finansieringsinstitutioner, f.eks. den til Verdensbanken knyttede International Finance Corpora-

tion eller de til IFU svarende institutioner i England, Vesttyskland, Sverige og Finland.«

Der synes imidlertid ikke at foregå noget videre samarbejde om konkrete projektvirksomheder. Det nævnes ganske vist, at IFU deltager i et par projektvirksomheder, hvor partnere fra andre industrilande besidder aktieandele, der overstiger den danske partners. Hvilke projekter og hvilke andre lande det drejer sig om, anføres ikke. Men det vil være naturligt, om to eller flere nordiske landes IFU'er går sammen om deltagelse i større erhvervsudviklingsprojekter, hvor kapitalkravene er så store, at det overstiger det enkelte lands finansieringsmuligheder. Jeg tænker her især på meget store integrerede udviklingsprogrammer, hvor nordiske erhvervsvirksomheder i konkurrence med udenlandske foretagender med fordel kan gå sammen på konsortiebasis for at løse sådanne større opgaver i fællesskab.

Erfaringen viser jo, at f.eks. danske virksomheder ofte har svært ved at klare sig i konkurrencen med foretagender fra de gamle kolonimagter. Her vil et nordisk virksomhedssamarbejde med støtte fra de respektive landes IFU'er formentlig kunne forbedre mulighederne for at komme ind i de større erhvervsudviklingsprojekter. Det kan f.eks. være større landbrugs- eller fiskeriprojekter, mineprojekter, havneprojekter, vandbygningsprojekter osv.

I nogle tilfælde kan det vel også tænkes, at det egentlige erhvervsudviklingsprojekt nødvendiggør iværksættelse af infrastrukturprojekter som f.eks. vej- og brobygning o.lign. Projekter i denne størrelsesorden vil sædvanligvis kræve flere virksomheders deltagelse med delentrepriser og ligeledes et bredere finansieringsgrundlag, end et enkelt lands IFU kan tilvejebringe. Her kan det måske tilmed være nyttigt eller nødvendigt også at tilvejebringe et samarbejde med FN-organisationer som UNDP og UNIDO og en af de internationale finansieringsinstitutioner eller regionale udviklingsbanker.

Store danske og nordiske byggekonsortier har jo før bidraget markant til en række udviklingsprojekter i den tredje verden, f.eks. med jernbane- og brobyggeri. Tilsvarende bør der åbnes mulighed for, at nordiske erhvervsvirksomheder i fællesskab og med nordisk IFU-samfinansiering kan gå ind i store og krævende integrerede erhvervsudviklings-